

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSA Jolanta Frańczak

w sprawie z powództwa D. K.
przeciwko Urzędowi Gminy N.
o wydanie tytułu wykonawczego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 listopada 2011 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 12 lipca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z 12 lipca 2011 r. odmówił sporządzenia uzasadnienia do swojego postanowienia z 5 maja 2011 r., w którym jako sąd drugiej instancji nie uwzględnił w części wniosku powódki D. K. o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego w P. z 24 maja 2007 r. oraz wyrokowi Sądu Okręgowego z 8 maja 2008 r. Powódka wniosła o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia. Podstawę odmowy sporządzenia uzasadnienia stanowiły przepisy art. 357 § 2, art. 767⁴ § 1, art. 795 § 1 k.p.c. Postanowienie z 5 maja 2011 r. zostało wydane na posiedzeniu niejawnym i dlatego Sąd odmówił sporządzenia jego uzasadnienia, gdyż postanowienie to nie podlega zaskarżeniu.

W zażaleniu, powołując w podstawie przepisy art. 394¹ § 2 k.p.c. w związku z art. 394 pkt 7 k.p.c., powódka wniosła o uchylenie postanowienia z 12 lipca 2011 r. W uzasadnieniu zarzuciła, że postanowienie odmawiające sporządzenia uzasadnienia postanowienia oddalającego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, gdyż odmowa sporządzenia uzasadnienia uniemożliwia jej złożenie zażalenia na oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności i powódce nie przysługują już żadne inne środki ochrony prawnej w jakimkolwiek postępowaniu, w szczególności w postępowaniu egzekucyjnym, którego nie może wszcząć z braku klauzuli wykonalności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zażalenia o uchylenie postanowienia z 12 lipca 2011 r., odmawiającego sporządzenia uzasadnienia postanowienia z 5 maja 2011 r. w sprawie nadania klauzuli wykonalności nie podlega rozpoznaniu, gdyż samo zażalenie jest niedopuszczalne i dlatego zostało odrzucone.

Przed wszystkim nie zachodzi sytuacja z art. 394 pkt 7 k.p.c., gdyż zażalenie skierowane jest do postanowienia Sądu drugiej a nie pierwszej instancji.

Postanowienia sądu drugiej instancji podlegają zaskarżeniu zażaleniem tylko w przypadkach ściśle określonych w art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c.

Przepis art. 394¹ § 2 k.p.c. nie stanowi podstawy prawnej zażalenia. Nieuprawnione jest założenie, iż „postanowienie odmawiające sporządzenia uzasadnienia postanowienia oddalającego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie”.

Nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie postanowienie sądu co do nadania albo odmowy nadania klauzuli wykonalności. Postanowienie kończące postępowanie w sprawie to postanowienie zamykające drogę do wydania wyroku, czyli rozstrzygnięcia sprawy. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sprawa jest już rozstrzygnięta, wszak klauzulę nadaje się tytułowi egzekucyjnemu kończącemu sprawę. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości stanowisko, że postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności nie jest

postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96, OSNC 1997 nr 3, poz. 31; z 28 listopada 2001 r., V CZ 253/01, LEX nr 688865; z 27 stycznia 2006 r., III CZ 107/05, LEX nr 191261; a także uchwały składu siedmiu sędziów z 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001 nr 2, poz. 22 oraz z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008 nr 11, poz. 122). Konsekwentnie, przyjmując tą samą argumentację, nie można uznać również za postanowienie kończące postępowanie w sprawie postanowienie odmawiające sporządzenia uzasadnienia postanowienia sądu co do nadania albo odmowy nadania klauzuli wykonalności (art. 357 § 2 k.p.c.).

Niezależnie, postępowanie dotyczące nadania klauzuli wykonalności oparte jest na szczególnej regulacji, która jednoznacznie określa, że choć wniosek o nadanie klauzuli wykonalności może zostać rozpoznany przez sąd pierwszej albo drugiej instancji, to zażalenie przysługuje tylko na postanowienie sądu pierwszej instancji (art. 767⁴ § 1 k.p.c. i art. 795 § 1 k.p.c.). Innymi słowy bez szczególnej regulacji nie jest dopuszczalne zażalenie na postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności wydane przez sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2007 r., II CZ 73/07, OSNC 2008 nr 3, poz. 76).

Kwestia powyższa stanowi tylko dodatkową argumentacji, gdyż w tej sprawie zażalenie zostało wniesiono na postanowienie z 12 lipca 2011 r. odmawiające sporządzenia uzasadnienia postanowienia odmawiającego nadania klauzuli wykonalności (art. 357 § 2 k.p.c.). Postanowienie to nie może być uznane za postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 3 k.p.c. i dlatego było niedopuszczalne.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 373 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.